

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepante. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Deciziei în cazul 2016/2011/AN - Accesul la scrisorile trimise guvernului unui stat membru

Decizie

Caz 2016/2011/AN - Deschis la 11/11/2011 - Decizie din 19/07/2012 - Instituția vizată
Banca Centrală Europeană (Soluționate de instituție) |

Cu puțin timp înainte de modificarea Constituției Spaniei prin amendamentul care limita datoria publică, reclamantul, un avocat spaniol, a solicitat accesul la o scrisoare trimisă de către Banca Centrală Europeană (BCE) guvernului spaniol. BCE a respins atât cererea inițială, cât și cererea de confirmare, considerând că divulgarea documentului respectiv ar aduce prejudicii interesului public în ceea ce privește politica economică și monetară a UE sau a unui stat membru.

Ombudsmanul a constatat că, în avizul pe care l-a prezentat, BCE i-a oferit reclamantului o motivare adecvată, inclusiv o descriere a conținutului și scopului scrisorii. Ombudsmanul a analizat, de asemenea, documentele relevante ale BCE și a confirmat în decizia sa că divulgarea scrisorii ar aduce într-adevăr prejudicii interesului în cauză. Cu acordul prealabil al președintelui BCE, Ombudsmanul i-a confirmat reclamantului că scrisoarea respectivă nu propunea nicio modificare a Constituției spaniole. Având în vedere această informație, reclamantul a considerat că plângerea sa a fost soluționată.

Ombudsmanul a formulat o observație suplimentară adresată BCE, în sensul că aceasta ar trebui să continue să aibă în vedere transparența nu doar ca obligație legală, ci și ca oportunitate de a-și consolida legitimitatea în ochii cetățenilor.

Contextul plângerii

1. La 5 septembrie 2011, reclamantul a prezentat Băncii Centrale Europene (denumită în continuare „BCE”) o cerere de acces la documente. Reclamantul a solicitat accesul la o scrisoare care se presupune că a fost trimisă de BCE autorităților spaniole și „care conține

indicații, recomandări, orientări” privind chestiuni bugetare (denumită în continuare „scrisoarea”).

2. La 12 septembrie 2011, BCE a respins cererea reclamantului. Aceasta a afirmat că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Decizia BCE privind accesul public la documente [1], accesul la scrisoare trebuie refuzat deoarece ar pune în pericol interesul public în ceea ce privește politica monetară și economică a UE sau a unui stat membru. În special, divulgarea scrisorii ar afecta în mod negativ eficacitatea mesajelor BCE către statele membre ca instrumente de restabilire a încrederii investitorilor în piețele financiare. BCE a subliniat că această chestiune este extrem de importantă pentru dezvoltarea corespunzătoare a politicii monetare. De asemenea, aceasta l-a informat pe reclamant cu privire la posibilitatea de a depune o cerere de confirmare la comitetul său executiv.

3. La 12 septembrie 2011, reclamantul a depus o cerere de confirmare la Comitetul executiv al BCE. El a declarat că, în cazul în care scrisoarea a „impins” autoritățile spaniole să aducă o reformă constituțională care limitează datoria publică, atunci organismul menționat a intervenit în suveranitatea națională. Cetățenii spanioli au dreptul să știe dacă reforma constituțională a fost solicitată de o instituție a UE. În plus, reclamantul a considerat că excepția invocată de BCE nu este aplicabilă, deoarece divulgarea scrisorii nu ar putea pune în pericol în niciun fel politica monetară și economică spaniolă. Dacă BCE ar avea dreptate, atunci, de exemplu, Comisia nu și-ar putea publica rapoartele privind situația economică a statelor membre și recomandările corespunzătoare. Cu toate acestea, astfel de rapoarte sunt puse la dispoziția publicului.

4. Alternativ, reclamantul a solicitat „*acces parțial la document*”, și anume ca BCE să îl informeze dacă a emis vreo instrucțiune sau a făcut o recomandare guvernului spaniol care să conducă la reforma constituțională.

5. La 22 septembrie 2011, BCE a respins cererea de confirmare, considerând că excepția invocată era aplicabilă. BCE a considerat că divulgarea scrisorii, chiar și parțial, „*ar putea afecta eficiența mesajelor pe care BCE le poate adresa*” statelor membre pentru a promova condiții favorabile pentru restabilirea încrederii investitorilor în piețele financiare. BCE l-a informat pe reclamant cu privire la căile de atac de care dispune în temeiul articolelor 228 și 263 din TFUE.

6. Reclamantul s-a adresat Ombudsmanului European la 4 octombrie 2011.

Obiectul anchetei

7. Ombudsmanul a deschis o anchetă cu privire la următoarea acuzație și plângere.

Acuzație:

Banca Centrală Europeană nu a furnizat reclamantului o motivare adecvată pentru respingerea,

În temeiul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Decizia BCE/2004/3, a cererii sale de confirmare de acces public la o scrisoare adresată de BCE autorităților spaniole, care ar conține indicații, recomandări și orientări în materie bugetară.

Revendicare:

Banca Centrală Europeană ar trebui să furnizeze reclamantului o motivare adecvată a poziției sale sau să îi acorde acces la documentul solicitat, cel puțin în măsura necesară pentru a stabili dacă scrisoarea sa a impus o modificare a Constituției spaniole care limitează datoria publică.

Ancheta

8. La 11 noiembrie 2011, Ombudsmanul a transmis plângerea președintelui BCE, cu invitația de a prezenta un aviz cu privire la afirmația și cererea de mai sus. Ombudsmanul l-a informat, de asemenea, pe președintele BCE că dorește să examineze dosarul băncii referitor la plângere. La 11 decembrie 2011, reclamantul a trimis o nouă corespondență privind plângerea Ombudsmanului, care a transmis-o BCE la 15 noiembrie 2011.

9. La 1 februarie 2012, serviciile Ombudsmanului au examinat dosarele BCE referitoare la plângere.

10. BCE și-a prezentat avizul cu privire la plângere la 28 februarie 2012. Ombudsmanul a transmis avizul reclamantului pentru eventuale observații, pe care le-a trimis la 6 martie 2012.

Analiza și concluziile Ombudsmanului

A. Infirmarea lipsei motivării corespunzătoare

Argumente prezentate Ombudsmanului

11. În plângerea sa, reclamantul a susținut că nu ar putea exista nicio excepție legitimă de la dreptul cetățenilor de a stabili originea unei reforme constituționale, întrucât Constituția este „*dispoziția fundamentală*” la nivel național.

12. În corespondența ulterioară trimisă Ombudsmanului la 11 decembrie 2011, reclamantul a adăugat că, în cadrul unei reuniuni care a avut loc la Bruxelles la 9 decembrie 2011, Consiliul European a convenit, în deplină transparență, asupra unui pact fiscal care prevedea, printre altele, că obligația administrațiilor naționale de a avea bugete echilibrate ar trebui să fie consacrată în constituțiile naționale sau în legislația echivalentă. Cetățenii europeni ale căror constituții naționale vor fi modificate în această privință știu astfel că acordul la care s-a ajuns la

9 decembrie 2011 a determinat o astfel de reformă. Cetățenii spanioli ar trebui să aibă același drept de a stabili originea modificării Constituției lor [care a avut loc înainte de 9 decembrie 2011].

13. În avizul său, BCE a explicat că scrisoarea a fost transmisă guvernului spaniol în luna august 2011. Aceasta este o comunicare strict confidențială din partea președintelui BCE către prim-ministrul Spaniei, care exprimă „*preocupările BCE cu privire la situația extrem de gravă și dificilă a economiei spaniole și repercusiunile asupra stabilității zonei euro și invită guvernul spaniol să ia în mod decisiv și rapid măsurile necesare pentru a consolida potențialul de creștere și a asigura consolidarea fiscală*”. Măsurile în cauză ar trebui să îmbunătățească funcționarea pieței forței de muncă, să asigure sustenabilitatea finanțelor publice și să reformeze în continuare piața produselor. BCE a declarat că scrisoarea nu a solicitat guvernului spaniol să modifice Constituția pentru a limita datoria publică. Obiectivul BCE a fost de a *proteja „integritatea și eficacitatea politicii sale monetare în interesul cetățenilor din zona euro”*.

14. BCE a considerat că divulgarea scrisorii ar submina protecția interesului public în ceea ce privește politica monetară a Uniunii. În plus, BCE a afirmat că, pentru sine, este de o *importanță crucială să fie în măsură să transmită mesaje pertinente și sincere autorităților europene și naționale din zona euro în modul considerat a fi cel mai eficient pentru a servi interesului public în ceea ce privește îndeplinirea mandatului său*. Aceasta include, dacă este necesar, posibilitatea de a trimite mesaje informale sau confidențiale.

15. În ceea ce privește expunerea de motive pentru respingerea cererilor inițiale și de confirmare ale reclamantului, BCE a considerat că acestea erau adecvate. Aceasta s-a referit la jurisprudența Curții de Justiție și a Tribunalului, potrivit căreia o motivare ar trebui apreciată de la caz la caz „*cu referire nu numai la formularea sa, ci și la contextul său și la ansamblul normelor juridice care reglementează materia în cauză*” [3]. Raționamentul nu trebuie să analizeze toate elementele de fapt și de drept relevante. În scrisorile sale către reclamant, BCE nu ar fi putut oferi mai multe motive pentru care divulgarea ar fi subminat interesul protejat, deoarece acest lucru ar fi implicat „*divulgarea (parțială)*” a conținutului său.

16. În cele din urmă, BCE a făcut trimitere la jurisprudența Curții de Justiție privind marja largă de apreciere de care dispun instituțiile UE atunci când evaluează dacă divulgarea documentelor ar pune în pericol interesele protejate de articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 [4]. Același lucru ar trebui să se aplice și BCE în evaluarea excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia BCE/2004/3. BCE a considerat că „*a respectat normele procedurale aplicabile, inclusiv obligația de motivare, și că aprecierea sa cu privire la interesul public nu este afectată nici de o eroare vădită de apreciere, nici de un abuz de putere*”.

17. În observațiile sale, reclamantul a afirmat că BCE nu a răspuns la cererea inclusă în ancheta Ombudsmanului, și anume dacă scrisoarea „*a impus o modificare a Constituției spaniole*”. BCE a declarat că nu a solicitat autorităților spaniole să întreprindă o astfel de reformă, dar nu a clarificat dacă scrisoarea sa sugerează sau propune acest rezultat. Reclamantul a afirmat că s-a bazat pe cunoștințele Ombudsmanului cu privire la conținutul scrisorii pentru a clarifica acest aspect.

18. Reclamantul a afirmat că, într-un sistem bazat pe legitimitate democratică, autoritățile publice, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, trebuie să răspundă în fața publicului pentru actele lor. Pentru cetățeni, acest lucru implică posibilitatea de a urmări în detaliu procesul decizional și de a avea acces la informațiile relevante. Niciun alt interes nu poate prevala asupra interesului cetățenilor de a-și controla guvernele și instituțiile UE în ceea ce privește o reformă constituțională. În orice caz, BCE nu a demonstrat că divulgarea scrisorii ar periclita grav interesul public pretins protejat. În plus, aceasta ar fi putut furniza explicațiile cuprinse în avizul său în momentul în care a răspuns la cererile inițiale și de confirmare ale reclamantului.

Evaluarea Ombudsmanului

19. Articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din Decizia privind accesul public la documentele BCE prevede că „BCE refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției: (a) interesul public în ceea ce privește: ... — politica financiară, monetară sau economică a Comunității sau a unui stat membru”. Această excepție de la regula generală privind accesul public la documente este identică cu cea consacrată la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a patra liniuță din Regulamentul 1049/2001.

20. Prin urmare, este necesar să se aprecieze dacă, la momentul respingerii cererii de confirmare, BCE: (i) avea dreptul să considere că excepția privind protecția politicii economice și monetare prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din decizia sa era aplicabilă; și (ii) a transmis în mod corespunzător punctul său de vedere reclamantului prin intermediul unei motivări adecvate.

21. În ceea ce privește aplicabilitatea excepției invocate de BCE, Ombudsmanul reamintește jurisprudența constantă a Curții de Justiție a UE privind aplicarea excepțiilor materiale referitoare la interesul public prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 1049/2001: „trebuie să se recunoască instituției că dispune de o largă putere de apreciere pentru a stabili dacă divulgarea documentelor referitoare la domeniile vizate de aceste excepții ar putea aduce atingere interesului public”, dat fiind că „o astfel de decizie de refuz are un caracter complex și delicat, care necesită o atenție deosebită și că criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 sunt foarte generale” [5].

22. După examinarea scrisorii, Ombudsmanul poate confirma că BCE a descris cu exactitate conținutul acesteia în avizul său. În plus, petiționarul este de părere că scrisoarea conținea informații care păreau să aibă un caracter extrem de sensibil, subliniind mai multe deficiențe grave ale economiei spaniole și potențialele consecințe ale acestora; identificarea celor mai vulnerabile zone ale sale; și sugerând măsuri care ar putea fi avute în vedere în vederea eradicării acestora.

23. Situația economică și de piață dificilă din Spania la momentul relevant (și anume, data refuzului cererii de confirmare) este o chestiune de informare publică. Pe baza examinării scrisorii, Ombudsmanul consideră că divulgarea de către BCE a analizei detaliate a dificultăților

economiei spaniole la momentul respectiv ar fi putut pune în pericol interesele acestei țări și ale cetățenilor săi, expunând-o la amenințări speculative pe piețele financiare, subminând astfel politica sa economică.

24. În plus, Ombudsmanul recunoaște importanța, subliniată de BCE, a comunicării sincere dintre aceasta din urmă și guvernul unui stat membru. Deși acest interes nu este, în sine, suficient pentru a exclude, în **general** și în **orice** caz, astfel de comunicări de la cunoștința publicului, acesta este totuși un element care trebuie luat în considerare atunci când se efectuează evaluarea **concretă** a unei comunicări pentru a verifica dacă divulgarea acesteia ar pune efectiv în pericol interesele legitime protejate de decizia BCE privind accesul public la documente [6]. În această privință, Ombudsmanul subliniază că este esențial să se facă o distincție clară între, pe de o parte, BCE, care este o instituție a Uniunii Europene care îndeplinește în interes general funcțiile unei bănci centrale, și, pe de altă parte, băncile comerciale care urmăresc interese private.

25. În aceste condiții, Ombudsmanul admite că nu era nerezonabil să se considere, astfel cum a procedat BCE la momentul respingerii cererii de confirmare a reclamantului, că divulgarea scrisorii, chiar și în parte, ar fi putut prejudicia grav interesele protejate de excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia BCE privind accesul public la documente.

26. Spre deosebire de articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, articolul 4 alineatul (1) nu prevede posibilitatea existenței unui interes public superior care să justifice divulgarea. Decizia BCE privind accesul la documente a perpetuat, de asemenea, acest regim diferit în ceea ce privește documentele băncii. Potrivit Curții [7], „din modul de *redactare a articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1049/2001 reiese că [...] refuzul accesului instituției este obligatoriu în cazul în care divulgarea unui document către public ar aduce atingere intereselor pe care această dispoziție le protejează, fără a fi necesar, într-un astfel de caz, să echilibreze cerințele legate de protecția acestor interese cu cele care decurg din alte interese*” (sublinierea noastră). Această jurisprudență este pe deplin aplicabilă, prin analogie, articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia BCE privind accesul public la documente, al cărui conținut este identic cu cel al articolului 4 alineatul (1) litera (a) din regulament. Prin urmare, contrar opiniei reclamantului, nici Regulamentul 1049/2001, nici Decizia BCE privind accesul la documente nu prevăd interesul democratic legitim al cetățenilor de a stabili originea unei reforme constituționale pentru a depăși necesitatea de a proteja interesele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua liniuță din decizia menționată.

27. În ceea ce privește motivarea pe care BCE a furnizat-o reclamantului pentru a respinge atât cererea sa inițială, cât și cererea de confirmare, BCE afirmă în *mod întemeiat* că „*cerințele de a fi îndeplinite prin motivare depind de circumstanțele fiecărui caz*” și că motivarea trebuie să evite să aducă atingere intereselor sensibile protejate prin însăși excepția aplicată. Cu toate acestea, în speță, Ombudsmanul consideră că simpla trimitere la interesele care ar fi puse în pericol, fără nicio explicație care să stabilească o legătură între un eventual prejudiciu adus acestor interese și conținutul concret al documentului, nu era suficientă pentru a corespunde cerințelor de motivare.

28. Cu toate acestea, Ombudsmanul constată că, în cursul anchetei sale cu privire la această plângere, BCE a revizuit poziția pe care a adoptat-o ca răspuns la cererile inițiale și de confirmare și și-a aliniat motivarea inițială la standardul necesar. Astfel, în opinia sa, BCE a efectuat o apreciere concretă a conținutului scrisorii și a descris-o suficient de detaliat pentru a da o idee cu privire la sensibilitatea acestui conținut. BCE a explicat, de asemenea, atât motivele pentru care a trimis scrisoarea autorităților spaniole, cât și intențiile care au stat la baza acesteia. Această bază concretă, combinată cu evaluarea riscurilor pe care divulgarea le-ar genera pentru interesele protejate, cuprinse în răspunsurile sale inițiale adresate reclamantului, permite în mod obiectiv reclamantului să stabilească motivul pentru care divulgarea a fost refuzată în cazul în cauză.

29. În cadrul unei proceduri judiciare împotriva unei decizii de refuz al accesului la un document, Curtea trebuie să se pronunțe cu privire la anularea deciziei în cauză. În acest context, Tribunalul a statuat că „în cazul în care o *decizie conține o motivare de un fel [...], raționamentul respectiv nu poate fi dezvoltat și explicat pentru prima dată ex post facto* ” în fața Curții, cu excepția unor circumstanțe excepționale [8] . Întrucât Ombudsmanul nu are competența de a anula o decizie, procedurile Ombudsmanului îndeplinesc criterii diferite și nu au în mod necesar același obiectiv ca procedurile judiciare. În speță, Ombudsmanul nu consideră că ar fi util să se critice motivarea inițială a BCE cu privire la decizia sa de respingere a cererii de confirmare. Cu toate acestea, Ombudsmanul va face o observație suplimentară mai jos, încurajând BCE să se concentreze asupra calității raționamentului său atunci când răspunde la cererile de acces.

30. În observațiile sale, reclamantul a susținut că BCE nu a abordat pe deplin, în opinia sa, afirmația inclusă în ancheta Ombudsmanului, în măsura în care nu a explicat dacă scrisoarea a determinat reforma constituțională spaniolă din 2011. El afirmă că aceasta este o chestiune care trebuie clarificată de Ombudsman, care a văzut scrisoarea.

31. În temeiul articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Normele sale de aplicare [9] , Ombudsmanul nu poate divulga informațiile obținute în timpul unei inspecții a documentelor care i-au fost identificate ca fiind confidențiale. Prin urmare, pentru a putea răspunde cererii reclamantului, la 14 iunie 2012, cu ocazia unei reuniuni cu președintele BCE, Ombudsmanul a solicitat consimțământul său de a informa reclamantul cu privire la un fapt de care Ombudsmanul are cunoștință în urma inspecției sale, și anume că scrisoarea nu sugerează modificări ale Constituției spaniole. Președintele a fost imediat de acord cu această cerere, iar serviciile Ombudsmanului l-au informat în consecință pe reclamant la 18 iunie 2012. Reclamantul a confirmat că, având în vedere aceste informații suplimentare, consideră că plângerea sa a fost soluționată.

32. Ombudsmanul îi mulțumește reclamantului pentru încrederea pe care a dat-o și salută, de asemenea, atitudinea constructivă și de cooperare a BCE pe parcursul anchetei sale.

33. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul consideră că BCE a soluționat plângerea.

B. Concluzii

Pe baza anchetei sale cu privire la această plângere, Ombudsmanul o încheie cu următoarea concluzie:

Banca Centrală Europeană a soluționat plângerea.

Reclamantul și BCE vor fi informate cu privire la această decizie.

Observație suplimentară

Ombudsmanul încurajează Banca Centrală Europeană să considere în continuare divulgarea documentelor către public și motivarea deciziilor de refuz al divulgării, nu numai ca obligații legale, ci și ca o oportunitate de a-și demonstra angajamentul față de principiul transparenței și, prin urmare, de a-și spori legitimitatea în ochii cetățenilor.

P. Nikiforos Diamandouros

Adoptată la Strasbourg la 19 iulie 2012

[1] Decizia 2004/258/CE a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene, JO L 80, 18.3.2004, p. 42.

[2] Reforma articolului 135 din Constituția spaniolă din 27 septembrie 2011. Spaniolă JO 233/2011, secțiunea I, p. 101931.

[3] BCE a citat cauza C-122/94 Comisia/Consiliul, Rec. 1996, p. I-881, punctul 29; Cauza C-41/00 P *Interporc/Comisia*, Rec. 2003, p. I-2125, punctul 55; Cauza T-188/98 *Kujer /Consiliul*, Rec. 2000, p. II-1959, punctul 36; Cauzele conexate T-355/04 și T-466/04 *Co-Frutta/Comisia*, Rep. 2010, p. II-1, punctul 100.

[4] Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO 2001, L 145, p. 43.

[5] Cauzele C-266/05 P *Sison/Consiliul*, Rec., 2007, p. I-1233, punctele 34-36; și T-362/08 *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH/Comisia*, hotărârea din 13 ianuarie 2011, nepublicată încă în Repertoriu, punctul 104, printre altele.

[6] Astfel, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în mod clar că, atunci când

examinează o cerere de acces la documente, instituțiile trebuie să efectueze o examinare specifică a fiecărui document în cauză. Simplul fapt că un document privește un interes protejat de o excepție nu este, în sine, suficient pentru a justifica aplicarea acestei excepții. Dimpotrivă, instituția în cauză trebuie, în principiu, să explice modul în care divulgarea documentului ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului protejat de excepția invocată. În plus, riscul de atingere a intereselor protejate trebuie să fie previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic. Cauza C-506/08 P *Suedia/MyTravel și Comisia*, hotărârea din 21 iulie 2011, nepublicată încă în ECR, punctul 76; Cauza T-250/08 *Bachelor/Comisia*, hotărârea din 24 mai 2011, nepublicată încă în ECR, punctul 78; Cauza T-166/05 *Borax Europe/Comisia*, hotărârea din 11 martie 2009, nepublicată încă în ECR, punctul 88; Cauzele conexate C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P *Suedia și alții/API și Comisia*, hotărârea din 21 septembrie 2010, nepublicată încă în ECR, punctul 72; Cauzele conexate C-39/05 P și C-52/05 P *Suedia și Turco/Consiliul*, Rep., 2008, p. I-1429, punctul 43; Cauza T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation/Comisia*, Rec. 2005, p. II-1121, punctul 69; Hotărârea *Sison/Consiliul*, citată la nota de subsol 5, punctul 75.

[7] Hotărârea *Sison/Consiliul*, citată la nota de subsol 5, punctul 46; Cauzele conexate T-3/00 și 337/04 *Pitsiorlas/Consiliul și BCE*, Rep., 2007, p. II-4779, punctul 227.

[8] A se vedea Hotărârea *Pitsiorlas/Consiliul și BCE*, citată la nota de subsol 7, punctul 278.

[9] Decizia Ombudsmanului European de adoptare a dispozițiilor de punere în aplicare din 8 iulie 2002, modificată prin deciziile Ombudsmanului din 5 aprilie 2004 și din 3 decembrie 2008. Disponibil la adresa:

<http://www.ombudsman.europa.eu/fr/resources/provisions.faces/en/373/html.bookmark> [Link]